

Vysokoškolská diplomová práce
Posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů:

Jonáš Svoboda

Název práce:

Bezvětří

Slovní hodnocení:

Experimentální film Jonáše Svobody Bezvětří považuji za bezprecedentně skvělou bakalářskou práci a jsem z ní úplně nadšený.

Má charakter zralého díla, řemeslně skvěle provedeného, v němž je neuvěřitelně dobře zúročeno vše, co se Jonáš naučil během školy – uvnitř jejích zdí i mimo ně.

Forma díla, kterou jsem jen kvůli omezeným možnostem jazyka a možná i nedostatku hlubší znalosti terminologie označil za experimentální film, je velice originální fúzí tak různorodých vstupů, jako dokumentu, digitálně manipulovaného obrazu, filmového eseje, poezie, surrealismu, animace a vizuálních efektů, protkaná působivým soundtrackem. Žádná ze složek na sebe ve výsledku neupoutává víc pozornosti, než je nutné a přirozené, a tak film působí svěže, živě, lehce, jako ze života...anebo jako ze snu.

Jak někdy může statut diplomové práce autora svazovat tím, že se snaží o jakousi rekapitulaci a syntézu, aby překonal své předešlé, zdánlivě příliš partikulárně zaměřené školní umělecké práce, tak zrovna v tomto případě je metoda rekapitulace využita výborně a efektivně. Kromě svých kvalit objektivních, má film ještě jakousi meta-hodnotu, protože je jakousi subjektivní rekapitulací studentského života, možná i poděkováním celé komunitě spolužáků, kteří ve filmu dostali mnoho rolí, ať už v dokumentárních nebo snových nebo hraných pasážích.

Dovolte mi osobní poznámku: Mám radost, že jsem se mohl aspoň jeden rok jako asistent v ateliéru multimédií nějakým tím rozhovorem nebo feedbackem, ač třeba jen malinko, podílet na Jonášově tvůrčím vývoji.

Otázky k rozpravě:

- 1) Stálo by za to, rozvinout formu experimentálního filmu do galerijního nebo jiného prostoru ve formě komplikovanější videoinstalace? Prospělo by dílu rozbití přece jen jisté tradiční linearity?
- 2) Když se na film podíváme s neosobním odstupem, bylo by možné vystříhat z něj impresionistické scény, dokreslující atmosféru, a třeba i scény dokumentární, očividně náhodně natočené a ve filmu dotvářející osobní linii a jakýsi vágní příběh, a udělat z něj umělejší, a tím možná sice divnější, ale univerzálně působivější experiment? Touto složitou otázkou vlastně myslím to, zda by film bylo možné odosobnit, aniž by se ztratilo jeho kouzlo?

Závěrečné hodnocení

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace.

A

Posudek vypracoval:

Filip Turek

Datum:

5. 6. 2016

Podpis: